

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Zoma	3 K.
v Ameriko	6 K.
da naročnike Marijinoga lista, če se jih več na edem naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov	5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.	

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srca Ježovoga pri

KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensoveh,

Cseröld, Zalamogye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu moro pošilati.

Cena Novin z Marijinskim listom i Kalendarem Sreca Ježovoga vključ je na leto :

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakom naročnik na njegov lasten naslov	8 K.

„Pelani je Ježuš, ka bi se skušával.“

— Mát. IV. —

Boži Sin se je dopusto skušavati, ka bi nás návčo, ka je skušáva še ne greh, naj samo ne privolimo v njo pa ka bi z tem tudi bole spodoben grátao k nam, kí smo vu vso formo skušávani, ár šatan skuša vsa mogoča, či bi nas mogeo od Bogá odtrgnoti ino k sebi potégnoti.

Bi vam popisao bojne skušnjáve? Edna dobí podporo pa se smejé i pozábi, ka mož trpí tečás. To je skušáva, či si ne zmíslí, ka za noro vesélje má. Či si pa zmíslí, je greh. — Drúga nema podpore pa tudi ne moli Bogá za možá, neima časa, ár njeno srce v skušnjávi stoji, v skušnjávi nevoščenosti proti ovim, štere so dobine.

Pa so še drúge skušnjáve, štere z privoljenjom grátao grehi: Z penzami podpornimi ide v bauto pa si nakúpi blága, ka ga ne mela v deseti letaj, ár jo je mož šparati včio, kda je domá bio. Po tistem pa v krčmo pa pogledne malo globle v kúpico pa je te že ne skušávana, ar sáma íše skušnjávo rekoča: „Da bi samo trpo té boj sedem let,“ ka bi njoj te, rekši, dugo dobro šlo! Či papir ne gráta erdéči, dolispíšem, ka si mislim: Vlačúga je to pa ne vredna iména svojega možá.

Pa so pá tréte skušnjáve, štere ti šepečejo: Spadno je, pisma, nega. Srbi so njemi očij skopali, živoga so zakopali pa jas ne vem ka še vse drúgo! Od ked si vzela to noro pamet, ka nemaš Bogá vu srci ino se ne veš

potolážiti v nevoli? Lubi moi, kde je nesreča nájvěša, tam je pomoč boža blízi! Ne pozábimo to. Vsi ne prido nazáj, to je istina, ali vši ne ostánejo tudi tam. Pa preveč neznámi človek je, kí misli, ka či bi naši domá ostali, ka bi te dobro bilo. Nej, to bi že nepríjateo tū bio pa bi deco pa ženske pa starce na kúpe klapo pa bi naš stáliš ešče húši bio od denéšnjega.

Pa še drúge skušnjáve so: „Zakaj sam ostao jas, zakaj nej tudi té“, pá „žakaj moj, zakaj ne njéni“. Pa so to same skušnjáve i pítanja na štera nam samo vekivečen i vsaznajoči Bog zná odgovor dati.

Naša dužnost je edna: Premágati nevole, obládati premišlenja, se podati v božo sv. volo, naj nas pela kama i kak nas ščé. Skušnjáve pa ztirajmo rekoč: „Odhájaj od mené šatan v tej nevoli, ár nam dojde nevola dnéva, ne ka bi si tudi srca spotrli ino so z žalostjov spoklali mí, kí moremo domá delati tudi za tiste, šterih nega.

Za njé pa hodmo molit tá pred skušávanoga Ježuša, naj je reši nevolino je naj po dikepunoj zmági pripele zdrave i veséle nazáj.

Bojna.

Najhújši boji so v Kárpáta. Tak se vidi, ka se odločilna bitka tū zgodi. Veliko pomaga za zmágo pri našoj stráni to, ka je sam Jožef nadvojvoda tū med vojáki i esče večkrát v ognji. Kda naše čete záčajo pešati, se prikáže med njuvimi vrstami oseba králeskoga kneza, štera je tak navdusi, ka opešane moči se okrepijo i premágajo včasi ešče premoč sovrážnikovo. Nadvojvoda

jáko rad má vogrske vojáke i právi da so zaistino vši sami junáki.

V Bukovini napredujemo. Dolina Sučava i mesto je v naših rokah i rus se potérgno z Černovic znova vō. Vloveni sovrážnikov je čimduže več. Sami radi se prekdávajo. Lüdstvo je onemoglo, je lačno pa naši je tudi po prilikah prek dobijo. Plačajo ništernim puške i je tak nazáj k rusom odpošlejo. Tei pa te povejo, kak dobro so je tam prek pogostili pa ešče puške so njim pláčali — i cele vrste jih tak páli prek na našo strán správio.

V Kárpáta se vši narodi Vogrskoga i Austrije borijo. Madjari, slovenci, srbi, horvat rumuni itd. Zdaj se vidi, kak rad má vsaki svoj dom i kak krvávo si slúži vsaki pravice domovinske.

Na Pruškom so nemci znova premágali ruse i jih 64 jezér vlovali.

V Zahodnoj Galiciji i na Polskom nikaj nej posebno novoga, rávnotak na Francozkom i Belgiskom so tudi samo menjši spopadi, ali nemci se priprávalo na srdite napáde.

Na morji ne ga nikaj posebno novoga, ali velike zburjave znájo priti. 18-ga t. meseca začne nemec kre anglezkoga napádati vse trgovinske lárje. Amerikanska vlada je opomenolo nemško ka če štero amerikansko lárdo potopi bo ostro proti njej nastopila i ze vse moči svoje podložnike obránila. Z drúgimi rečmi to bojno pomeni. Nemec more jáko previden biti.

Važnejša poročila zadnjih dnérov so sledéča:

V Kárpáta vlovenih rusov je dozdaj 29 jezero. To je sijajno znaménje naših lepih zmág.

Kimpolung je naš. Mesto Kimpolung i vnože občine Černovic v Bukovini so v naše roke prišle. Lüdstvo je z nezmérnim veseljom pozdravilo našo vojsko.

Vlovenci se povéksavaja. Na jere dobimo ruse. Največ se jih z dobre vole prekdá, ništeri pa pod — moreš. — Jako slabo znaménje je to za našega sovražnika, ka njemi vojáki vujdávlejo po sili k nam. To káže, ka je nebožni lüdstvi nej bilo za boj. Božo kaštig moremo v tom spoznati. Ki je z svojov premočjov šteo vse pogaziti i vničiti, peša vu sebi. Lastno njegovo lüdstvo njemi cepa prek korenjé moči i zmáge.

Francozi v Srbiji. Francozi vozijo živež i vojsko v Srbijo. Naše zrákoladje so z lepim uspehom metale bombe na francozke podvoze na jadrauskem morji i njim kvár naredile. Nováke 19 let stare brš vse v Srbijo správijo fancozi i dájo ž njimi tudi živeža na dvá tjedna.

Wied vojvoda v Kárpátah. Wied vojvoda, bivši Viljem, albanski kral se v Kárpátah bori v nemškoj vojski.

Nemški casar v strelnih járkah. Nemški casar je pohodo čarnovojnike iz Šlezije v njuvih strelskih járkah pri Gruščini.

Potopljene lágde. Nemški podmorski čuni so potopili dve angležkivi lágde.

Opomin za amerikanske lágde. Grof Bernstorff nemški konzul v Ameriki je opomeno amerikanske lágde, naj se ogibljejo severnoga i zahodnoga francozckoga obrežja.

Vlovjeno rusko poveljništvo. V Radautz mesti v Bukovini so naše čete vlovile tükajsnje rusko poveljništvo. Rusi ne vlégnejo zadosta hitro bežati. Sam ruski deželni glavár Evreimov je povrgeo z svojimi služábniki Černovice.

Na Pruškom. Rusi i prusi májo srdite spopáde na shodnom Pruškom.

Pašič je pobegno. Pašič srbski ministarski predsednik je pobegno z svojov drúžinov vréd na Grčko. Žalostno stánje. Srbije lüdstvo njemi pripše i je srdito na njega, zato je pobegno.

Angleži na Francozko. V pristaniče Havre se pripela vsaki dén 4000 v drúga pristanišča pa 3000 angležkikh vojákov. Prevážanje se godi jáko pazlivu zavolo nemških podmorských čunov.

Pápa za premirje. Rimpápa oprosi vojskúvajoče se držáve, naj v veľkom tjédní tri dni počívajo od boja, to je naj májo tridnévno premirje.

Bosanski deželni zbor je odposlan. Apostolški kral je deželni zbor v Bosni razposlao. Zrok je to, ka je bosansko ravnanje podpiralo vsigdár punt i reberijo. To meri na srbe.

Pobožnost Hindenburg generála. Glasoviten nemški general, ki je že telikokrat pobil ruse i zevzeo veliki del ruske zemlé, je jako pobožen bo-

gábojéci človek. Vsaki dén se prečisti. — Sveto obhajilo, je zrok njegovih sijajni zmag.

Cernovice i Kolomea so naše. Oboje mesto so ruši spraznili i prišle ste nam v roke.

Napád iz zrákoládj. 30 angležkikh zrákostrojov je metalo bombe na nemške postojanke v Belgiji, stere so poškodováne. — Eden naš je pa srbskim štükom naredo kvár z bombami. Stroje so sovražníki močno obstrelávali, ali vujšli so, bár je naš v Dünajo, eden angležki pa v morje spadno od strelája, letci so pa li rešeni.

Nemška zmága. Nemci so ruse pri Mazurských jezerah znova pobili, 26 jezér jih vlovili i zaplenili 20 tapov, 30 strojnih púšk i nešteto striliva.

Pri prelazi Dukla. Dukla se právi ednomi prelazi ali ednoj sotini, kde so velike goré stisnjene v Kárpátih. Tü napne ruš ves svojo moč. Té del Karpatov je zaistino krvavo bojno pole. Nadopovedano dosta je tü rusov spokal. Cele pólke so rusi tü kak na mesnico poslali. To je zrok, ka ešče májo ništerni prelaz v rokáh, šteri je ešče na Vogrskom. Dvakrat so napasli naše v megli i v noči, da bi je zbili iz postojank, ali nesrečno so obhodili. Na stotine so spokalni pri droti nasem, vnoži pa zmrznoli. Na jezere so morjeni. Je bio ruski polk (regiment), šteri je do zadnjega človeka vničeni. Nej pa misliti, ka naši ne bi meli zgübe; májo je, ali nej na kvár: *mi za Kárpáti mirno lehko živemo.* — Zdaj, da je vremen bole mláčno postal, od mrtvih tel strašna zdüha ide po zráki, ali vlada se skrbi, da se mrtveci zakopajo i zdravstveno stánje v nevarnost ne pride.

Odskočo je z Milovice grof Tolstoj Leon rus, koga smo vlovili.

Nadvojvodinja Kristina v angležkom vlovleništvu. Angleži so vlovili Kristino nadvojvodinjo z naše kraleské rodovine i so jo z možom vréd Gibraltar spravili na prebitek.

Račun beltinske hranilnice.

Beltinska hranilnica (kasa) je mela preminoče leto 54.521 K. 47 filerov dobička. Z té šume je pláčala svoje častnike, rešila kúpone vsakoga po 10 K. k dvojemi fundí je priračunala do 20 jezér koron, dála na penzijo do 500 K. i darüvala siromáškoj šolskoj deci na obleč v sosednih faraj 340 K. beltinskim siromakom 50 K. na Rdeči križ i druge bojne podpore 210 K.

Da to hranilnico naše slovensko

lüdstvo gordrži, za potrebno spoznamo na dvojo reč oprositi cenjeno Ravnielstvo:

1) Mesto nemškoga jezika naj v slovenskom dá poleg vogrskoga račune na svetlo i toisto prosimo tudi včiniti pri vložnih knižicah. Práva to ne bráni, lüdstvo pa má pravico do toga i potrebno je tudi toga.

2) Naj dá kakšo podporo na naš slovenski tisk. Podpirajmo eden ovoga.

Bodi pa to povedano vsem hranilnicam i posojilnicam na slovenskom kráji stoječim.

Nepodpisana pisma.

Dvoje vrste so: 1) iz pozablivosti nepodpisana, 2) i iz grešnosti. Prvsti človek v sili, náglici večkrát kaj napiše, pa se pozábi podpisati. Vrástvo na to pozablivost bodi to: Odzgoraj na pismi ali na dopisnici potégn edno potezo i više njé *napiši svoj naslov nájobprvím* i zatém kaj nameniš komi na znanje dati.

Drugi se pa ne vüpa podpisati. Skriva se. Má zrok nato. Ali laže, graja v pismi, ali pa si tere svoje čemére nad kim, koga bi rad s poti spravo. Tem brezimnim junákom nepoštěním za vrastvo nüdí vsaka molitvena kniga, naj ščisti svoje srce od grehov.

Včasi na vredništvo Novin tudi pride nepodpisano pismo. Ali da se jaz toga vodila držim, ka nepodpisano pismo *ne prečtem, nego razčešem brez čtenja*, naj vsaki, ki je kaj nameno prosi od méne i se pozábo podpisati, ešče ednak mi piše z svojim podpisanim ali napisanim naslovom.

Dogodki iz boja.

Zguba francuske trgovine. Poleg novoletnoga računa se je na francuskem vóskázalo, ka je to držánje v petih mesecaj boja blíži tri milliárdov frankov (to je trijezérmillionov) menje notrvzelo v trgovini z zvúnskimi držájami, kak láni toga časa. Té račun káže, ka boj dugo ne more trpeti, ár vsa držánja na nikoj pridejo ne samo za volo zgübe v bojni, nego tudi za volo pomenkanja tisti haskov, šteri za volo bojne výostánejo.

*
Z kem se tolažijo neprijatelje? Od tistoga mao, ka so nemški Zeppelin balonje prek morja hodili ino streli na angležke váraše, se angležje bojijo od Zeppelinov pa je zdaj njihove novine z tem tolažijo, ka se ne potrebno bojati, ár do Zeppelinje ráj na Francusku šli Paris strelat, ár njim je tá bliže. Nasprotno tomi pa francuske novine to pišejo, ka se francusi ne-

majo bojati, ár je nemcom v London bliže. Kam de bliže, to pa na slednje nemci povejo. Že zvedimo!

*

Junaški zdrávnik. Sombotelske novine pišejo od stároga ženávskoga školnika sinú, Hárromy Feranca, šteri je kak reservni zdrávnik šo z Ženávec na severno bojišče, ka se njemi je tam ednak pripetilo, ka je tak dosta ranjencov meo, ka njemi je brinje pa poviji zfálilo pa je ne meo z kem obvezüvati svojih ranjencov. Ne si je dosta premišlavao, vzeo je rdéčega križa zastavo v roke pa ednoga saniteta z sebom ino se je napoto med točov krugeo proti mesti, kde so rusi zavežüvali svoje ranjence. Tá srečno dospevši, se postávi pred čudece se ruske zdrávnike ino je prosi v iméni človekolübja i lübézni do bližnjega, naj njemi vezala dájo za njegove ranjence. Ruski zdrávnice genjeni od té batrivnosti, so njemi dali pa so ešče eden oddelek vojákov poslali z njim, ki so njemi pomágali nesti ino ga bránili po poti. Pa je tak srečno nazáj prišeo z potrebnim brinjom i vezáljom na svoje mesto. Kda so naše vojske to začule, se tečas henjale z strelanjom, dokeč so zdrávnika sem sprevájajoči rususki vojácke ne nazáj k svojim prišli. Tak láda lübav do bližnjega tam tüdi, kde ki človek samo neprijátelstvo iskao. Hárromy doktor je za to svoje junaško delo dobo zláti križ od krála na tráki junaške odlike ino so ga za nadzdrávnika regimenta imenovali vö.

*

Poštovanje protivnika. Na nemško-francuskem bojišči se zgodilo, ka sta dvá oddelka jáko blíži bilá že z járkami. Francuzje so osemkrát skočili vö, ka bi šii na nože z nencami, pa so vsikdár mogli nazáj, ár so je nemci osipali z kruglami. Vnogo jih je ostalo med dvojim járkom, sterim je nišće ne mogeo pomágati. Naednak samo vöskoči eden francuski voják — bogoslovec je bio — pa ne máravši na strelanje, je šo od ranjence do ronjenca, je zavežüvao i tolážo. Tak je pomali prišeo do nemške jame. Nemcov stotnik to vidivši tüdi vöstopi, francuzi roko podá ino právi: „Vi ste junaški človek, pa máte srce! Povejte vašim, ka pol vere ne bom dao strelati, ka si vküpceréte vaše ranjence.“ Pa je obdržao reč. Pol vere so nemci glédali, kak francuzje svoje k stráni správlajo pa te so začnoli znova strelbo.

Glási.

Lepo pismo ednoga našega evangeličanskoga naročnika. „Jez Podlesek Ferenc z Šalamenec evangeličanske reveradljuvanja začnem pisati ino se obrném k mojemi Bogi oči vsamogočemi ino Sini njegovomi, našemi Gospodi Jezuši Kristuši ino Mariji, materi sladkoj njegovoj, ino hrániteli njegovomi, svetomi Jožefi. Oh lübléni dühovnik, kda sam čteo njuve novine, molitve ino predge, žalost je prišla v moje srcé, genolo se je moje srcé, záto se obrném k njim.

Vi ste vučenik Kristušov, včite li dale, kak je on zapovedao, vse národe! — Obrnite se vši měšnicke, pri meši k našemi Bogi, skončávajte je i molite se i nadale za nás, vi ste predgarje njegovoga svéloga ravnana. Blaženi ste, gda to delate, Kristuš je tüdi bilo povedano, kda je predgao „Blažene se prsi, štere si cécao,“ on sam je pa pravo, ka so tisti tüdi blaženi, ki reč božo poslúšajo. Vi jo glasite, mi jo poslúšajmo, ka mo vši blaženi.

O li pišite dale pa troštajte ranjene, ki ne morejo k matericérkvi, naj prečtějo vaše navuke konči, se potolážijo i zdehnejo z kuznatními očmi: trpím velike moke, ali moj Bog me záto nej ostavo.

O troštajte i molite li dale za sirovice, stere svoje lübléne tiváriše na bojnom poli májo, troštajte drobno dečico teh vojákov i lübléne stariše. Veje Kristuš pravo, naj prosimo, da dobimo, naj trüplemo, pa se nám odpré, prosite o li prosite za njé.

Jaz njih důševnoga pastéra na visiko gor poštujem i gorzemem njuve lepe reči vu novinaj, ár vsem okoli blaženi služijo.

Tak z mojim iménom jih prosim, naj ne mo z etim pismom ostávleni, bár sem jez evangeličanske vere; na visiko poštujem jez z svojov tivárišcov njuve novine, stere vsaki tjeden dobim i pri mojem málom stoleki lübléno prečtěm. Zdaj jih pa prosim, naj ete moje reči z mojim iménom notridenejo v novine za spomenek njim ino meni pa ostánen njuv brat vu Kristuši.“ — Té lepe reči, iz šterih sija živa vera i smileno srce do bližnjega so si zaslúžile mesto v našem listi. Těliko pa tüdi lehko povem toj dobroj evangeličanskoj dűsi, ka spunjávam i tüdi bom njéno prošnjo: dosta bom molo i dao moliti za naše vojáke i njuve domáče i se skrbo z cele moči, naj se kem več src pomirí i kem več žalostnih skúz posúší. — Oh podajmo si v tom dugovánji vši roké!

Vrednik.

Od taljanskoga potresa. Morjenih je 44,650. Do tal je zgorelo 30 občin, 15 pa v dvetritini. Dvesto vesnic se ne more prebivati i 600 jezér lüdi je brez {strehe. Potres je segao na pét pokrajin.

Dol je zahvalo, naj more v boj iti. V Baranya županije Szilágy imenovanoj občini so Kéthelyi Juliusa školnika i vučitela po molbenici oprostili od vojašcine. Ali gda je vido té junák, keliko njegovih pajdašov preleva krv za domovino, je dolzahválo z svoje službe i se v boj podao.

V sneh je nazáj dobo zgovor. Na júžnom bojišči je od razpočene granate zgübo eden voják zgovori poslüh. V Beči so ga vráčili z elektrikov a brez uspeha. Ednak se njemi je pa senjalo, ka je páli bio v strelnom járki i se je poleg njega bomba razpočila. Nato se je tak prestrašo, ka se je prebudo i kričati začno. Od stráha je zgovor nazájdobo.

Veliko godovno. Zvedili smo, ka je edno samica dvá týdna pozávala dečke i goslara, naj jo prido pozdrávlat na godovni dén. Škoda, ka je nás tüdi ne pozvála. No, ve njej zato mi li dobro voščimo: mesto dečkov váli k sebi lüblénoga Ježuša, pa boš mela pošteno imé i čisto srcé. V tom žalostnom časi nema tisti stáriš srcá, ki priliko nüdi svojoj deci i drúgin lüdem na svecko razveseljávanje. Ne molijo morebit milijom zdaj: „Od bojne, reši naš, Gospod!“ I med suzéh teliki milijonov bi mi mešali posvetni ples i igro? Kde je tü lübézen do bližnjega, štero lübléni Ježuš tak ostro zapovedáva? Dobri lüdjé zdaj prosto živéjo, naj morejo tem več gladú vtišati pri strádajočih i včinijo to z veseljom, ár poznajo mile reči Ježušove: „lačen sem bio i dali ste mi jesti, hodte blagoslovleni mojega Océ v Králestvo od začetka sveta vám pripravленo.“

Veseli amerikanci. V Chicagi so naši slovenci v dvema mestoma meli na Štefanje igro i ples za hválodávanje, ka njuvi domáči tá káplejo i krv pre-tákajo v tom grozovitom boji. — Če bi poznali nevole svojih bratov i sesér stiskaných, ne bi na ples mislili, nego: 1.) jočič prosili smilenje od Bogá za svoje lüdstvo; 2.) pa se zatájili i veliko podpro poslali domo srotam i ranjenim.

Veseli glas z Bridgeporta. Nova slovenska fara tü vstanovlena, se lepo vtrjüje. Lansko leto je mela više 25 jezér koron dohodkov — okoli jezero je fárniko v — čerávno je zaslúžek slab bio. Z teh dohodkov je pláčano zemlišče za novo cerkev i poravnani vši po-

bi poznali nevole svojih bratov i sester stiskanih, ne bi na ples mislili, nego: 1.) jočič prosili smiljenje od Bogá za svoje lüdstvo; 2.) pa se zatajili i veliko podpro poslali domo sirotam i ranjenim.

Veseli glas z Bridgeporta. Nova slovenska fara tū vstanovlena, se lepo vtrjue. Lansko leto je mela više 25 jezér koron dohodkov — okoli jezero je fárnikov — čerávno je zaslúžek slab bio. Z teh dohodkov je pláčano zemlišče za novo cerkev i poravnani vsi potroši pa je gotovčine ostalo ešce 10 jezer koron. Na sprotoletje namenijo že zidati novo slovensko cérkev. Srce Ježušovo naj blagoslovi to dobro lüdstvo i njuvoga goréčega plebanoša v tom deli.

Notariuš v penziji. Rozgonyi Janoš tišinski i Obál Mihál cankovski notariuš ideta v penzijo.

Novi namestni notariuš na Tišini. Na splošno želo lüdtsva je na Tišino za namestnoga notariuša poslan Sauer Pavel sobočki mestni notariuški namestnik.

Regruti tišinski so se na veliko spodbudo lüdtsva vsi lepo spovedali i oblekli v Marijino obleko, v sveti škapuler.

Zenski boj. V Bogojini sta se hči pa sneha pri ednoj hiži presti včile. Ali včenjé njima je tak teško šlo, ka ste se svadile prinjem, najprle sta se z figami vopláčale, sledkar sta pa ešce kolovrata dvá spotrli. Na čem ta se pa zdaj včile?

Pozdrav iz Przemisla so poslali znova Antalič Jožef v Prosenjakovce, Potočnjek Matjaš v Vadarce, Makos Ferenc v Monošter, Meršič Jožef v Žido i Holzman Mariji v Soboto Števan.

Hindenburg nemški vojvoda je v mazurskih močvaraj znova 50 jezero rusov zgrabo pacelo rusko vojsko tamoničo.

Kaštigajo oderühe. Za oderühe právimo tiste brezvestne lüdi, ki drejo, odirajo svoje bližnje, kda več prosijo od njih, kak so dužni plačati. Sodnija zdaj té hüdodelnike, té nesmileni okornike ostro kaštiga. Eden lajdnant je kúpo brisačico na šinjek, štere cena je navadno 1 K. Trgovca jo je za 5 K njemi odao. Na tožbo lajtnantovo je sodnija trgovca na 50 K kázni osodila, proti šteromu sodi je appellativo. Na apelácijo je pa té odgovor dobo, ka more 400 koron štrofa plačati. — I vnogi drugi so tak obhodili. Jako čedno je to zdaj, kda milijoni svoje živlenje i imánje žrtvišjejo, šejo te pijanci ešce slednjo krv z nás scécati, ne püstimo se, gor je glásimo.

Nabor v Soboti. Za sobočka okrajno notarošijo, púconsko, martjansko i cankovsko febr. 22-ga; za sebeščansko, križavsko i sobočko mestno febr. 24-ga; za jelensko i gračko febr. 23-ga;

za bodonsko, tišinsko, jürjansko febr. 25-ga; za prosenjakovsko, nedelsko (petrovsko) i fokovsko febr. 26-ga bo nabor ali štelinga.

Nabor v Monoštri. Za gornjesečko notarošijo márca 17-ga; za slovenskoveško márc. 19-ga; Za števanovsko i krčinsko márc. 20-ga bo nabor.

Stelinga v Lendavi. Od febr. 25-ga do márc. 3-ga se bo vršila.

Konjski nábor v županji Vas. Konje za vojsko do znova nabirali meseca márca i aprila. V našem kráji bo: v Monoštri aprila 16, 17 i 18-ga, v Soboti pa 20, 21, 22 i 23-ga aprila.

Držinsko veselje pri trononasledniku. Trononaslednikova žena, zita nadvojvodinja je zdravoga dečka porodila, Ime njemi je Robert, Karol, Ludovik.

Zenske strážijo. Više Szombathely-a v novogradskom okraji vnoči moški, vudné pa ženske strážijo povulici i poglavárstvi naznanijo če kakšega sumlivoga človéka ovárajo. — Pri nas bi to tudi dobro bilo vpelati. Mesto laži od hiše do hiše nositi, naj povulici strážijo. Nego to dobro bo ešce v odrédbi predpisati, ka se v guč vzeti med strážov z nikim ne smejo.

Novi včupni finančni minister. Na mesto Bilinskija, včupnoga finančnoga ministra je na to čast imenovaní Körber Ernest bivši austrijanski ministerški predsednik.

Na táborsko pošto 186 se smejo zavitki pošilati.

Zguba 20. domobranskoga pešpolka v Zala županiji. Ranjeni so: Jakšič Janoš z 4., Jankovič Andraš i Tomaž 4., Tkálec Janoš 9., Kabič Ferenc 5., Kološa Ivan 11., Kavaš Štefan z Adráneč, Kirbus Tomáž 6., Klujber Károl 4., Kocet Ivan z Žižkov, Kolář Jožef 7., Kopečko Mihál 12., Kos Ladisláv 4., Kováč Anton 6., Števan 4., 5., 2., 4., 9. stotnije; Kováč Števan z Gumičic, — Jožef 4., Vendel 4., Kránjec Oremuš. Kristofič Jožef 5., Kristján Valentin 2., Križnic Jožef 2., Križnek Jožef 4., Kuhar Mihál z Bratonec, Kulič Kálmán 4., Kuzma Ferenc 4., Kuzma Štefan z D.-Bistrice, Lisják Martin 6., Logozán Ferenc 6., Lovrenčeč Peter 6., Lukonič Jožef 12-te stotnije. Mrtvi: Kodba Janoš z M. Šrdišča (novembra); Lazar Jožef (oktobra) 5-te stotnije; Lukač Števan iz 2. stotnije (oktobra). Obetežali so: Horvat Jožef z Túrníšča (v Slav. Brodi); Škaper Janoš z G. Sinika (v Beči), Kus-tec Jožef streljen v roko (Beči); Tréjbar Štefan z D. Lendave streljen (Beči); Solár Martin z D. Sandeve (v Kaniži), Drávec Janoš z G. Lakosa, streljen (Eger), Gerič Jožef z M. Polane, streljen (Turnau); Kavas Anton z Odráneč, streljen (Beč), Toplak Štefan z Rennovec (Turnau), Brenner Dezső z D. Lendave (Leitmeritz); Gerič Jožef z V.

Polane (Kaniža), Kavaš Martin z Žižkov (Kaniža), Kodila Jožef z Satahovec (St. Pölten), Kotter Janoš od Sv. Martina (Kaniža), Šeruga Franc z Bákovec, pozebo (Beč), Kováč Jožef z D. Lendave, streljen, Krajčič Janoš z Dobrovnik (Beč), Čonlig Štefan z Brezovice, streljen (Troppau); Benkovič Jožef z Bogojine, streljen (Saaz), Nežič Jožef z Nedelice, streljen (Bpest) Varga Kalman z Sobete (Beč), Novák Franc z Sobote (Polička), Magdič Júrij z Renkovec, streljen (Budapest), Horvat Števan z Ižekovec (Beč), Jadal Ferenc z Moráveč, streljen (Beč), Kocet Matjaš z Hotize, streljen (Komotau); Cigút Jožef (Tavern); Veselka Andraš z Strigove (Komotau); Zorko Matjaš z Bratonec (Krakova); Kelenc Štefan z D. Lendave, streljen (Brüx); Novák Jožef z Gibine, streljen (Komotau); Vačač Jožef od Sv. Martina, streljen (Komotau); Markovič Štefan z D. Lendava (Pöstyén); Némethy Štefan z Túrníšča (St. Pölten); Rátnik Matjaš z Tišine (Troppau). Mrli so: Berdén Štefan z Kobilja v Kaniži dec. 6-ga; Kocjan Kalman z Martjáneč v Tar-novi nov. 4-ga; Kolár Anton 83. p. 3. sl. dec. 19-ga v Strzaneszyce-i; Rosenberger Lüdvík z Petáneč od dec. 1—10-ga. Vsem, ranjenim, betežnim i pokojnim bodi Srce Ježušovo smileno!

Pošta.

Heržák Edvárd. Pozsony. List Novine, kalendár 5 k., na leto. **Kralj Jožefa. Selnica.** Iz Przemisla zdaj samo po zráki vozi pošta i ravno zato ne more vsa pisma k nam pripelati. Celi vozovi pisem tam ležijo, pa se ne morejo odpelati. Potrpite i molite. **Slivnjek Ferenc. Sebeborci.** Kandal Mikloš iz 83. regemente i 5. stotnije, šteri je rojen 1. 1884-ga v Tešanovci, je obeťeo i januára 6-ga prišo v Krakovo v bolnišnico. (Festungspital No. 2.) Je to vaš? **Graj Mikloša žena v Bakovci.**

Tkálec Jožefa staršje Lipa. Vašega dozdaj nej najti med vlovnimi, ranjenimi, betežnimi i mrtvimi. **Bertalanich Mihál. Večeslavci.** Vaš je že dávno premino. Brščas je vloveni. Obrnite se na v novinah že dány naslov morebit je že znano, kde je. **Horvat Stevana kaprola oča. Lipa.** Od vašega je več glásov prišlo. Naj pa stálnoga zvedimo, naznanite nam, šteroga leta, meseca i dnéva pa kde je rojen. **Horvat Jula. Sebeborci.** Dajte glás, v kelkom rege-menti je služo mož, kde i kda je rojen.

Máček Jožef. Koprivnik. Rávnotak. Forjan Júrij Večeslavci. Rávnotak. **Vogrinčič Apolonija. Pertoča.** Če ste láni meli list, iščite ga na farofii. Dajte glás, če ga ne dobite, ár sam ga po pošti tudi dáo poslati, 6 k. sem dobo. —

Magy, Haselbach. Dobite peneze.